

Протокол

№

гр. София, 14.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12093** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,14 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – К. Д. Д. – редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОУЙСТВО – редовно призован, не се представлява. Постъпила е молба, с която не се възразява по хода на делото.

СГП редовно призован, не се представлява.

К. Д. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсва процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

К. Д. – Поддържам жалбата. С оглед приложената по делото Заповед № РД-02-14-467/25.05.2021 г. на служебния министър ще заявя, че за мен е най-лесно да пренасоча жалбата си към директора на дирекция „Правна“ в МРРБ. С т. 2 от заповедта, този директор е определен да администрира заявленията, решенията и отказите за предоставяне на обществена информация. Считаю, че упълномощаването по този начин е ненадлежно и заповедта е нищожен индивидуален административен акт. На първо място директорът на дирекция „Правна“ не е обозначен с трите си имена, каквото е изискването на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ. На второ място дирекция „Правна“ не е юридическо лице, а подструктура към министерство, пряко подчинена на министъра. По отношение на разпоредбата на чл. 22, ал. 2 ЗДОИ считаю, че също не е спазено изискването за изрично определяне на лице, което не е юридическо и не може да бъде такова. На следващо място, съгласно т. 2 от заповедта, директорът на дирекция „Правна“ е упълномощен единствено да постановява изрични откази от

името на министъра. Това са откази, подписани от министъра, а за мълчаливи откази той не е упълномощен. Всички мълчаливи откази, които не носят подпис се считат за издадени от министъра. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ на основание чл. 146 ГПК, във вр. чл. 144 АПК ДОКЛАДВА жалбата от К. Д. Д., срещу мълчалив отказ на министъра на Р. по ЗДОИ. Твърди се материалната и процесуална незаконосъобразност на отказа.

СЪДЪТ по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА доказателствата по административната преписка.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и попълнено с необходимия доказателствен материал,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

К. Д. – Жалбата е основателна, подкрепена от правилно тълкуване на закона и от съответната действаща и актуална съдебна практика. С моето искане по ЗДОИ съм поискал от министъра или упълномощено от него лице, не да тълкува чл. 198, ал. 3 изречение 1 от ЗУТ. Тази разпоредба подлежи на буквално тълкуване и не се нуждае от допълнителни обяснения. Поискал съм министъра, или упълномощено от него лице, да отговори на въпрос, пряко свързан с прилагането на чл. 198, ал. 3 ЗУТ, което е нещо различно от тълкуването. Преценяването на фактите въз основа на закона се нарича прилагане на закона, а точното изясняване на смисъла на нормативния акт се нарича тълкуване и именно в този смисъл тълкуването е дефинирано в чл. 46, ал. 1 ЗМА. За разликата между прилагането на нормативните актове и тяхното тълкуване се позовавам на становището на професор от гражданско право /обща част/, дял I, издание 2001 г. стр. 245. Искам да спомена на ВАС едно решение № 2757/15.03.20096 г. по адм. дело № 8202/2005 г. V отделение. С моето искане до министъра, съм поискал да ми се отговори на въпроси, свързани с прилагането на този текст от ЗУТ. Моля срок за писмени бележки и моля, ако не направите констатация за нищожност на заповед № РД-02-14-467/25.05.2021 г. да считате жалбата ми за насочена срещу мълчалив отказ на директора на дирекция „Правна“ при МРРБ.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Дава 10-дневен срок за писмени бележки.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,25 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: